

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Πυροβολώντας τα πόδια μας....

Την Τρίτη 19 Νοεμβρίου 2024 διοργανώθηκε από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής ημερίδα με θέμα «Η Διεθνοποίηση των Ελληνικών Πανεπιστημίων». Στην ημερίδα παρέστη και τοποθετήθηκε και ο Πρύτανης του ΕΜΠ αναφερόμενος στις δράσεις διεθνοποίησης του Ιδρύματος. Πέραν όμως από τη συζήτηση για τα θέματα της εξωστρέφειας στην οποία ο Πρύτανης δήλωσε ότι «ως ΕΜΠ... στη διεθνοποίηση δεν τα πάμε καθόλου καλά» (!!), αναφέρθηκε και στη χρηματοδότηση του Ιδρύματος δηλώνοντας, επί λέξει, «...είμαι ικανοποιημένος από αυτά που πήραμε πέρυσι... πήραμε 20 εκατομμύρια, τόσα πολλά χρήματα είχε να πάρει το Μετσόβιο πάρα πάρα πάρα πολλά χρόνια...». Σημείωσε δε ότι, το είπε για να το ακούσει και ο Υπουργός (ΠΑΙΘΑ) και επειδή ήθελε να το βγάλει από μέσα του «...ούτως ώστε να πάρουν και όλοι αυτοί οι οποίοι εργάστηκαν τα credits...»(!!).

Πάλι καλά που ο Πρύτανης δεν ευχαρίστησε τον Υπουργό για τα 7,2 περίπου εκατ. ευρώ της επιχορήγησης από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, εκ των οποίων 5 εκατ. ευρώ περίπου διατέθηκαν για δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας που δεν επαρκούν ούτε καν για τις βασικές ανάγκες. Αλλά ως σοβαρευτούμε, διότι η τραγική πραγματικότητα που βιώνουν όλα τα μέλη της πολυτεχνειακής κοινότητας - συνάδελφοι, εργαζόμενοι και φοιτητές - δεν προσφέρεται για αστεία...

Ποια είναι λοιπόν η πραγματικότητα;

Το ΕΜΠ έλαβε (πλέον της επιχορήγησης από τον Τακτικό Προϋπολογισμό) λιγότερα από 20 εκατ. ευρώ, 9,7 εκατ. ευρώ από το Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης (ΕΠΑ) στο πλαίσιο του «ΤΠΑ ΥΠΑΙΘΑ - ΤΟΜΕΩΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ 2021-2025» και 8,7 εκατ. ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0» στο πλαίσιο της πρόσκλησης SUB2: «Πανεπιστήμια Αριστείας». Αυτό που δεν αναφέρθηκε είναι πως πρόκειται για εφάπαξ κονδύλια και όχι για τακτική ετήσια χρηματοδότηση.

Το 2009, η επιχορήγηση από τον Τακτικό Προϋπολογισμό ανερχόταν σε 11,165 εκατ. ευρώ (αξίζει να αναφερθεί ότι, το 2009, οι εννέα Σχολές του ΕΜΠ είχαν λάβει από τον Τακτικό Προϋπολογισμό 9,985 εκατ. ευρώ για δαπάνες λειτουργίας, εργαστηριακά μαθήματα, οδοιπορικά έξοδα, εκπαιδευτικές εκδρομές, φιλοξενίες, συνέδρια, κλπ., ενώ το 2024 έλαβαν περίπου 840 χιλ. ευρώ, δηλ. μείωση άνω του 90%!). Η μείωση που ακολούθησε τα επόμενα χρόνια, έως και σήμερα, είχε ως αποτέλεσμα την αθροιστική απώλεια άνω των 90 εκατ. ευρώ. Αν συμπεριληφθούν οι απώλειες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ), λαμβάνοντας ως έτος βάσης το 2009, καθώς και το αναγκαστικό «κούρεμα», για να μην πούμε κλοπή, των αποθεματικών του ΕΜΠ (και άλλων πανεπιστημίων) που έγινε με το «περιβόητο» PSI, οι συνολικές απώλειες πλησιάζουν (αν δεν υπερβαίνουν) τα 200 εκατ. ευρώ.

Εξαιτίας της χρόνιας υποχρηματοδότησης, η πολυτεχνειακή κοινότητα βιώνει στο χώρο εργασίας - χωρίς υπερβολή - συνθήκες φτώχειας, λαμβάνοντας υπόψη - κατ' αναλογία - διάφορες ποιοτικές και ποσοτικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν το πολυδιάστατο αυτό κοινωνικό πρόβλημα. Για παράδειγμα, εργαζόμαστε σε κτήρια με μη ικανοποιητική ψύξη και θέρμανση, με προβλήματα υγρασίας (κι όχι μόνο) και, παράλληλα, το ΕΜΠ οφείλει ένα αξιοσέβαστο ποσό στους λογαριασμούς ενέργειας. Πρόκειται για τρεις «κλασικούς» δείκτες που χρησιμοποιούνται από την Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών της ΕΛΣΤΑΤ για την αναγνώριση των ενεργειακά φτωχών νοικοκυριών. Αλλά και γενικότερα, όλη η κοινότητα αντιλαμβάνεται πως οι διαθέσιμοι πόροι (χρηματικοί και μη) δεν επαρκούν για να συμμετάσχουν οι συνάδελφοι, αλλά και

οι φοιτητές, με ισότιμους όρους στο διεθνές επιστημονικό γίγνεσθαι, κατ' αναλογία με την αδυναμία των φτωχών νοικοκυριών να συμμετέχουν ικανοποιητικά στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό ιστό.

Αυτές οι συνθήκες φτώχειας, σε συνδυασμό με τις απώλειες στις μισθολογικές απολαβές και τις ατελείωτες ώρες δουλειάς για να αναπληρωθούν τα διδακτικά κενά από την υποστελέχωση ή για να προετοιμαστούν προτάσεις για χρηματοδοτούμενα έργα με ελάχιστες πιθανότητες επιτυχίας, εκβιάζουν προς την κατεύθυνση της εμπορευματοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης και ωθούν σε μια ολοένα και μεγαλύτερη έκπτωση των ηθικών αξιών και της ιστορικής φυσιογνωμίας του ΕΜΠ (π.χ. συζήτηση για δίδακτρα στα ΠΜΣ, ξενόγλωσσα ΠΜΣ μήπως και έρθει κάποιος ξένος – επί πληρωμή πάντα – φοιτητής, ίδρυση Παραρτήματος-«ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου» στην Κύπρο, κ.ά.), υπενθυμίζοντάς μας, με σκληρό τρόπο, τη ρήση του Μαχάτμα Γκάντι: *«Η χειρότερη μορφή βίας είναι η φτώχεια»*.

27.11.2024